

S P E L E N

"Zegen der jaren"

Blijspel in drie bedrijven van Rene Gijbels

7 - 8 - 10 - 12 - 14 - 15 maart 1997

De Stip, aanvang 20.00 uur

ROLBEZETTING:

<i>Moeder-Overste</i>	Rie van de Velden
<i>Zuster Birgit</i>	Janette Kuijpers
<i>Madame Valerie</i>	Marij van Deursen
<i>Madame Victoire</i>	Mayke van de Eijnden
<i>Mijnbeer Maarten</i> (Metten)	Thijs van de Elsen
<i>Mijnbeer Francois</i> (Sooi)	Jan Croymans
<i>Mijnbeer Charles</i> (Charelke)	Trudo van Dijk
<i>Mijnbeer Hippoliet</i> (Poliet)	Frans Verhees
<i>Mijnbeer Jerome</i>	Paul Timmermans
<i>Mijnbeer Hector</i>	Wim Schoofs
<i>Mijnbeer August</i> (Gusteke)	Conrad Willemsen
<i>Stien</i>	Marij Hendriks
<i>Petra</i>	Marij Hendriks

Souffleurs	Monique van Engelen
	Friedy Dekkers
Grimeurs	José Croymans
	Monique van Engelen
	Friedy Dekkers

Toneelmeester	Gerrit Rijkers
Regie	Wim van Oorschot
Decor, belichting, geluid	d'Opkamerkomedianten

Beste mensen,

Vanavond wordt u uitgenodigd gast te zijn in het exclusieve rustoord: "Zegen der jaren"; een rustoord voor mensen die "het kunnen betalen".

U maakt kennis met de bejaarde bewoners van hier en van net over de grens met onze zuiderburen, die er in alle rust een schijnbaar "vredige" oude dag slijten. Vogels van diverse pluimage.

Allen zijn op hun hoede voor Moeder-Overste, van huis uit française, die met harde hand regeert en enigszins...och laten we het er maar op houden, 'n leeftijds crisis doormaakt.

De bewoners zijn meer gecharmeerd van zuster Birgit, 'n liefstallig verpleegstertje, dat de harten van de mannelijke bewoners sneller doet kloppen in hun min of meer eentonig bestaan van alle dag.

Als Moeder-Overste aankondigt, dat "een nieuwe pensionaire" komt te arriveren, een zeer convenabel en gedistengeerd persoon, dan... komt er leven in de brouwerij.

"Dat keuterboerke!" "Hoe is die hier binnengeraakt?"

"Met een lange arm?" "Met een kruiwagen?"

"Kan die dat hier wel betalen?" "Waar moet hij dat van doen?"

Jaloersheid, achterdocht, lachwekkende situaties, maar ook diep menselijke en ontroerende momenten wisselen elkaar af, totdat er uiteindelijk 'n situatie ontstaat, waarbij er 'n mirakel zou moeten gebeuren, om er 'n oplossing voor te vinden.

Alle leden van d'Opkamerkomedianten wensen u een fijne toneelavond toe met veel kijk-, luister- en lachgenot en danken u voor uw belangstelling.

Toneelgroep d'Opkamerkomedianten

In maart zes toneelopvoeringen van 'Zegen van jaren'

Het gaat goed met d'Opkamerkomedianten

HELMOND – Om de kaartverkoop te stimuleren hoeven d'Opkamerkomedianten niet per se in de krant. Het gaat goed met het Stiphoutse toneel. Spelers genoeg, zes avonden volle bak in gemeenschapshuis De Stip: wat wil je nog meer.

„Nou”, zegt Marij van Deursen, „misschien een beter aanbod van Nederlandstalige toneelstukken.” Ze zegt dat ongetwijfeld uit piëteit met regisseur Wim van Oorschot. Vorig jaar las die 110 (!) boekjes door, voordat hij zijn keus had gemaakt. Dit jaar kon hij bij het zestigste stuk de leesbril opbergen.

Het is dus behelpen met het aanbod van speelbare stukken voor d'Opkamerkomedianten? „Zeker. Al maken wij het ons ook wat moeilijker dan andere toneelverenigingen. Wim moet precies andersom werken. Wij willen altijd allemaal meespelen. Dus moet hij een stuk zoeken, dat precies is toegesneden op onze mogelijkheden. Als regis-

seur weet Wim natuurlijk perfect hoe wij spelen, welke rol ons ligt. Bij een grote club als Genesisus hebben ze pakweg vijftig spelers. Daar zoeken ze een mooi stuk uit en kiezen er vervolgens de geschikte spelers bij. Met als gevolg dat er een heleboel niet mee kunnen doen.”

Liefhebbers

Op 7, 8, 10, 12, 14 en 15 maart kunnen de liefhebbers kennismaken van het resultaat van dit jaar. 'Zegen der jaren' heet het stuk, dat uiteindelijk regisseur Van Oorschots goedkeuring weg kon dragen. Het is van de Vlaamse schrijver René Gijbels, die ook tekende voor 'Daar komen de Bokken' van vorig jaar. Kaarten zijn à f 7,50 te koop bij de Rabobank in Stiphout. Haast is geboden, want behalve voor de maandagavond vliegen de kaartjes de deur uit.

De Stip telt maar 200 zitplaatsen. „Net mooi voor ons”, zegt Marij van Deursen. „Wij

• Een scène uit Daar komen de Bokken, dat d'Opkamerkomedianten vorig jaar op de planken brachten.

kunnen nu zes keer spelen voor een vol huis. Je hebt toch een half jaar moeten repeteren. Dat is wel heel gezellig, maar je wilt toch ook graag zo veel mogelijk spelen. Ook al gaan we niet meer de boer op met onze stukken. Dat deden we vroeger nog wel. Nu

blijven we bij onze zes voorstellingen in De Stip.”

Inleven

Wat is er zo lollig aan toneel spelen? Een half jaar repeteren, en dan de stress of alles wel goed zal gaan bij de opvoeringen? „Je leeft je hele-

maal in in een andere persoon. Iemand anders zijn, dat is heel verfrissend. Al zal dat inleven dit keer wel meevallen. Ik moet een vrouw van 78 jaar spelen. Tja, ik ben er zelf al 53. Maar ook de gezelligheid met je medespelers is een groot goed. Je kent elkaar

door en door. Met sommigen speel ik al meer dan twintig jaar. De repetities zijn ook heel plezierig. We zijn geen echte vereniging. Als we iemand tekortkomen, zoeken we zelf iemand die bij ons past.”

Toneelschrijver René Gijbels schrijft zijn stukken op het lijf van de spelers van de toneelclub in Paal, zo halverwege Diest en Zolder in België. De karakters dragen dan ook Vlaamse namen als Sooi, Charrelke en Hippoliet. Het stuk speelt zich af in het exclusieve rustoord 'Zegen der jaren', de naamgever van het stuk. De toneelvereniging uit Paal zal komen kijken, hoe hun Stiphoutse collega's het eraf brengen. Dat zal wel meevallen: „We spelen al vijf jaar een Vlaams stuk.” Volgend jaar is de nu 72-jarige Wim van Oorschot 25 jaar verbonden aan d'Opkamerkomedianten. Als keuzeheer van het stuk, regisseur en decorbouwer. Het zal wel weer een Vlaams stuk worden.

Bijna totaaltoneel in Stiphout

'Zegen der jaren', blijspel door d'Opkamerkomedianten in De Stip, Stiphout. Regie Wim van Oorschot. Gezien vrijdag 7 maart.

Door Hans van den Heuvel

De werkelijkheid is vaak sterker dan de fantasie, heet het. Gelukkig winnen de verzin-sels het ook nog wel eens. Als alles maar in de verste verte reëel was, wat d'Opkamerko-medianten dezer dagen op het toneel voor hun kiezen krijgen, dan werd er niemand meer bejaard. Wilde dat zelfs niet eens.

Het zijn allemaal karikaturen, die er op de planken komen tijdens 'Zegen der jaren'.

Maar wát voor karikaturen. Rie van de Velden en Thijs van de Elsen groeien tot grote hoogten in hun rol. Ze spelen respectievelijk de trutbol van een non, die de leiding heeft over het bejaardenhuis, en de vrijgezelle boer die wat laat in de gaten krijgt dat wa-ter er vooral is om de zon in te laten schijnen. Vrijdag-avond scoorden beiden een welverdiend open doekje voor hun prestaties. Waarbij voor-al boer Thijs liet merken, dat er zowel letterlijk als figuur-lijk nogal wat muziek in zit bij hem.

Regisseur en toneelbouwer Wim van Oorschot heeft een krachttoer volbracht. Zijn spelers laten bijna totaal-to-neel zien in een decor, dat

een beroepsgezelschap niet zou misstaan. Een enkele keer 'vergeet' iemand een momentje zijn Vlaams ac-cent, of maakt een onnatuur-lijke beweging van 'kijk mij eens lekker meedoen als ik geen tekst heb'. Maar dat doet je juist beseffen dat je naar een toneelstuk zit te kijken. En dat je dat soms vergeet, is derhalve een compliment aan d'Opkamerkomedianten. Het spontane 'Oooh' van het pu-bliek, op het moment dat Conrad 'Gusteke' Willems zijn 'kusken' niet krijgt, spreekt boekdelen.

Alle spelers halen waarlijk het onderste uit hun rol - al schiet die inhoudelijk wel eens tekort, maar dat ligt dan aan de schrijver. Van de sexy

met haar achterste draaiende zuster Birgit is waarlijk niet meer te maken dan Janette Kuijpers deed. Het stuk op zich zou zonder die rol best hebben kunnen bestaan, en dan heb je het dus niet ge-makkelijk. Het was een goede vondst om twee wat kleinere rolletjes tot een dubelrol sa-men te voegen. Niet voor niets vroeg een van de vele jeugdige aanwezigen aan het slot: Waar is die advocate ge-bleven? Ze stond er wel, maar ze was keukenmeid gewor-den.

Ach, de een noemen is de an-der tekort doen. Achthonderd mensen hebben nog een kaartje in de kast liggen voor de komende (uitverkochte) voorstellingen. Ze boffen.

"ZEGE DER JAREN" GROOT SUCCES

d'Opkamerkomedianten hebben dit jaar gekozen voor een blijspel dat zich afspeelde in een exclusief rustoord voor bejaarden. Een onderwerp wat zeer actueel is, want het aantal ouderen onder ons neemt toe.

Het Vlaamse rustoord *Zegen der jaren* werd voornamelijk bevolkt door mensen "die het konden betalen". Het stuk speelde zich af in de tijd dat dit soort rustoorden nog werd geleid door nonnen en daar heerste in die tijd een ijzeren discipline. Deze discipline heerste dus ook in rustoord *Zege der jaren* en werd op een voortreffelijke wijze tot uitdrukking gebracht door Rie van de Velden in de rol van moeder-overste (soeur superzeur). Zowel de bejaarde mannen als vrouwen volgden haar bevelen gedwee op, om vervolgens, als ze er even niet was, de boel op stelten te zetten.

Zuster Birgit, gespeeld door de nieuwe aanwinst Janette Kuijpers, had door haar jeugdige leeftijd en uiterlijk vanzelfsprekend alle aandacht van de mannen. De vrouwelijke bewoners Valerie (Marij van Deursen) en Victoire (Mayke van de Eijnden) waren als vrouwen in de minderheid en hadden hun handen vol aan alle avances van de mannen, dit tot grote ergernis van moeder-overste, die ook wel oog had voor de mannen in haar rustoord.

Marij en Mayke waren door de grimeurs, Monique van Engelen, José Croymans en Friedy Dekkers, omgetoverd tot zeer oude dametjes die zich als zodanig prima inleefden in deze rollen.

De komst van de nieuwe bewoner, boer Metten (Thijs van de Elsen), zorgde voor veel hilariteit. Thijs speelde deze rol voortreffelijk en zong daarbij ook nog zo verdienstelijk, dat de andere mannen en zelfs moeder-overste enthousiast mee begonnen te zingen. De mannen speelden hun rollen ook geweldig. Jan Croymans als "edel"slager, Trudo van Dijk als warme bakker, Frans Verhees als koopman, Paul Timmermans als "hoge" ambtenaar, Wim Schoofs als majoor en Conrad Willemsen

als kunstschilder (en gitarist). Marij Hendriks speelde zowel de rol van Stien de keukenmeid, als die van advocate Petra Wagemans, dochter van madame Valerie. De rol van Stien was haar op het lijf geschreven. Sterren van de avond waren Rie van de Velden en Thijs van de Elsen, die de beide hoofdrollen op een geweldige wijze speelden.

Wim van Oorschot en zijn "cast" kunnen weer terugzien op zeer geslaagde toneelavonden, met uitverkochte voorstellingen. Het amateur-toneel in Stiphout begint haast professionele vormen aan te nemen. Het decor voldoet daar nu al aan, zo in detail uitgewerkt en vakkundig gebouwd door de regisseur zelf. Dat tekent de perfectie van Wim van Oorschot. Hij stelt hoge eisen aan het stuk, dat hij zelf selecteerde, het decor, de kleding en aan het spel. De rollen weet hij zodanig te verdeelen dat elke speler en speelster zo goed mogelijk past in de uit te beelden rol. Wat ook opvalt is het aantal jeugdigen dat komt kijken naar d'Opkamerkomedianten en dat is iets waar ze zeker trots op mogen zijn. Zij spelen voor jong en oud!

Onze complimenten en gelukwensen aan de spelers, grimeurs, soufleurs, toneelmeester en regisseur, Wim van Oorschot, met het succes van de *Zege der jaren*. Tot ziens in het volgend seizoen.

Pieter de Bok

